

Az OEE Erdélyi Helyi Csoportjának alföldi tanulmányútja

Az Erdélyi Magyar Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztályával, amelyből az OEE Erdélyi Helyi Csoportja is alakult, már több mint egy évtizede ápolunk szakmai kapcsolatot. E kapcsolat részét képezik a közös tanulmányutak, felváltva Erdélyben, illetve Magyarországon. Az idén az Alföld fogadta a mintegy 20 főnyi erdélyi küldöttséget június 1. és 6. között.

A találkozó a turistvándi vízimalomnál kezdődött. Rövid időre vízimolnárokká váltunk a 2014-ben kiválóan felújított, műemlék malomban. Talán kevesen tudják, hogy a felújítás és a kivitelezés egy erdőmérnök-kollégánknak, *Babos Rezsőnek* köszönhető. A kihagyhatatlan „molnárcepp” elfogyasztása után Szatmárcsekére vitt utunk. Ott megemlékeztünk a „csónak alakú” kopjafás, védett temetőben nyugvó eleinkről, majd a magyar himnusszal tisztelegtünk írója, *Kölcsey Ferenc* emlékműve előtt.

Kedden a tákosi és csarodai református templomokban töltöttünk fel, megismertük különös történetüket. A lelki élmények után a Bockerek-erdő gyeriános-kocsányos tölgyes szálalóvágásos felújításait elemeztük. Megállapítottuk, hogy a vízjárás durva megváltoztatása után ez az erdőfenntartási mód roppant nehézkes. Amennyiben tényleg sikereket kívánunk elérni, úgy a természetvédelem nem viselkedhet ven-

dégeként (akinek semmi sem számít), hanem kizárólag partnerként, akinek minden döntéséért (legyen az jó vagy rossz) vállalnia kell a felelősséget is. A beregi program szervezését *Tóth János* erdészeti igazgatónak köszönhetjük, aki kiváló ismerője e tájnak, és a szó legnemesebb értelmében vett lokálpatriótája is.

Nyugat felé haladva, Baktalórántházán *Bíró Imre* erdészeti igazgató vendégszeretetét tapasztaltuk meg. Az igazgató átfogóan ismertette az akácgazdálkodás szakmai fortélyait. (Talán közismert, hogy az akácot az erdészek a Nyírség aranyának is nevezik.) Az ebéd elfogyasztását követően a máriapócsi görög katolikus székesegyházhoz vezetett utunk, ahol a „Könnyező Ma-

donna” képét őrzik. A jelenlegi kegytemplomot 1731-ben bazilita szerzetesek kezdték el építeni, az építkezés 25 évig tartott, de a templombelső kialakítása (íkonosztáz, oltárok, szobrok) napjainkig.

A templomlátogatás után az erdészet őfahértói rakodóján és fagyártmányüzemében gyarapítottuk az akáccal kapcsolatos ismereteinket. Az estét és éjszakát az erdélyi kollégák magyar tanulmányútjai során kihagyhatatlan püspökladányi Farkas-szigeten töltöttük, *Csiba Imre* állomásigazgató és kollégái társaságában.

Szerdán búcsút vettünk a Tiszántúltól és Bugacra buszoztunk, ahol *Koczka Zoltán* termelési vezérigazgató-helyettes, OEE csoporttitkár és *Fodor Mihály* erdészeti igazgató fogadta a társaságot a KEFAG Zrt. képviseletében. Ismertetést kaptunk az erdészet tevékenységéről, a homokfásítás múltjáról, jelenéről, sőt kicsit jövőről is. Az Alföldfásítási Múzeum megtekintése után a fehérnyár, valamint erdei- és feketefenyő feldolgozására szakosodott fűrészüzemben tettünk rövid sétát, majd megtekintettük a helyben található fenyőcsemete-tereket is.

A homokfásítás „bölcsőjétől” elbúcsúzva irányt vettünk Pörboly felé. Útközben rövid időre megálltunk a kiskunhalasi Csipkemúzeumban, ahol képet kaphattunk a csipkekészítés fortélyairól.

A pörbolyi Ökoturisztikai Központban *Csonka Tibor* vezérigazgató, *Keller*

József OEE csoportelnök és Kaitz Zoltán OEE csoporttitkár és kedves kollégák erdészbarátsággal fogadtak, a beszélgetés késő éjszakába torkolt.

Csütörtökön egész napos, kisvonatozással egybekötött, csodálatos programban vettünk részt, olyan érdekességek meglátogatásával, mint a nagyrezéti Méhészeti Múzeum, a lassai Halászlászlai Múzeum, a Molnárka tanösvény, a keselyűsi Fogadóépület. A Sárköz népművészetéből is benyomást szerezhettünk a decsi Sárközi Tájházban, ahol a Görönd citerazenekar és a helyi néptáncosok is bemutatják tudásukat.

Este a Bátaszéki Erdészet gurovicei pincéjében tettük meghitté a sok élményt.

Péntek délelőtt Mohácson, a Történelmi Emlékhelyen végiggondoltuk

nagy nemzeti sorsfordító csatánkat. A jól kiépített bemutatókon szinte éreztük az 1526-os tragédiát.

Délután visszatértünk a Duna-Tisza közére, az Ásotthalmi Erdészetnél *Lunka Lajos* igazgató és *Jubász Pál* vadászati ágazatvezető üdvözölte az Erdélyi Helyi Csoportot, majd a Bedő Albert Erdészeti Szakképző Iskolában töltöttünk felejthetetlen perceket. Az este Gyula-Városerdőn ért. *Puskás Lajos*, a Tájékoztatói Központ oktatási igazgatója fogadott, kalauzolásával városnézésre is nyílt lehetőség a régi fényében ragyogó Gyulán. Szombaton, miután megéztük a Városerdőn lévő tölgyesek állandó erdőborítású átvezetésre irányuló kísérleteket, elköszöntünk erdélyi kollégáinktól, akik Székelyország felé veték az irányt.

Az alföldi tanulmányút igen hasznos tapasztalata volt, hogy az állami tulajdonú erdőgazdálkodók gondos gazdái a rájuk bízott javaknak. Amikor a jövőbe tekintenek, nem felejtik a múltat és ennek számos emléket állítanak.

Az erdélyi kollégák nevében köszönjük minden utunkat egyengető munkatársunknak a színvonalas szervezést. Külön köszönjük *Csonka Tibor*, *Spiegel Endre*, *Sulyok Ferenc*, *Szalacsi Árpád* vezérigazgató uraknak, *Borovics Attila* intézetigazgató úrnak, és *Andrésiné dr. Ambrus Ildikó* igazgató asszonynak, illetve munkatársaiknak, hogy e kiváló programra lehetőséget nyújtottak.

Garamszegi István

titkár, OEE Egri HC

Fotó: **Toronyay P. Áron**

OEE Egri HC

Öt éve alakult meg az Erdélyi Helyi Csoport

Emléktábla-avatás Sellyén

Az Országos Erdészeti Egyesület eddigi egyetlen határon túli szervezete, az Erdélyi Helyi Csoport 2010. május 18-án a Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészetének tanácstermében alakult meg. Az eseményre emlékezve 2015. június 29-én emléktáblát avatott az egyesület Sellyén.

A megalakulás előzménye az erdélyi erdészek belépési szándéka volt az egyesület tagjai sorába. Hamar kiderült, hogy az alapszabály nem tartalmaz semmilyen korlátot a külföldi szakemberek tagságával kapcsolatban, így nem volt akadály a belépésnek.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagsága mindig is az előrehaladás, az egymás iránti segítség elkötelezett szervezete volt. Az OEE akkori főtitkára, *Ormos Balázs* javasolta, hogy az egyesületi munkába úgy tudnak hatékonyan bekapcsolódni az erdélyi kollégák, ha helyi csoportot alakítanak. Erre kiváló alkalom kínálkozott a pécsi 141. vándorgyűlésen. A Székelyudvarhelyi Magán-erdészet és a Sellyei Erdészet ekkor már több éve szoros partnerkapcsolatot ápol egymással, így a helyi csoport megalakulására a legjobb helyszínt a Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészete biztosította. Az ünnepi aktuson az egyesü-

let akkori vezetői, valamint a Baranya Megyei Helyi Csoport tisztségviselői képviselték magukat. Az OEE Erdélyi Helyi Csoportjának elnöke *Szakács Sándor* (Székelyudvarhely), titkára *Orbók Ilona* (Csíkszereda) lett.

Ennek éppen öt éve, a különleges alkalomra ünnepséget szerveztek az egyesület helyi csoportjának tagjai. Az egész napos szakmai program mellett a Sellyei Erdészet épületén elhelyezett emléktábla avatásával emlékeztek a megalakulásra, a rendezvényre a bara-

nyai erdészek mellett Erdélyből és Horvátországból érkeztek magyar kollégák.

Az OEE elnöksége nevében *Lomniczi Gergely* főtitkár, az erdélyi csoport nevében *Szakács Sándor* elnök, a baranyai erdészek nevében *Hirmann Antal* elnök mondott köszöntő beszédet. A rendezvény végén mintegy 50 erdész énekelte el az erdész- és a székely himnuszot.

Az esemény külön aktualitása, hogy az Országos Erdészeti Egyesület jövőre, Székelyföldön tervezi megrendezni az éves vándorgyűlését. Az ünnepi esemény egészének az elmúlt 107 évben most adna először otthont határon túli magyar közösség.

Mecsekerdő Zrt.

OEE Baranya Megyei HC

